

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Dr K. Fehrmann, Vreeland; Prof. Dr F. W. Groenheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Loos, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr J. C. Rellmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dolkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goew
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland en Ned.-Indië f7.50 per jaar.

Advertentieën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

Tot nadere aankondiging is het adres van den Eindredacteur: DUITSCHE KAMPWEG, WOLFHEZE.

INHOUD: Elk de Schrift. Onder Mijnen Naam (Marcus 13:6). — Kerkelijk Leven: Yogha. Stemming maken. Schismatiek. De Van den Brink afgezel. Kort verweer. — Geestelijke Adviezen: Zelfmoord. — Perschoon. — Boekbespreking. — Keykuleus. — Advertentieën.

UIT DE SCHRIFT.

Onder Mijnen Naam.

Want velen zullen komen onder Mijnen naam, zeggende: „Ik ben de Christus“, en zullen velen verleiden. Marcus 13:6.

Het is wel brutaal, het doen van hen, wier optreden Jezus hier voorspelt. Ze zullen komen, en zeggen: „Ik ben de Christus“.

Op den voorgrond van het historisch tafereel ziet Jezus de historie der Joden. Jeruzalem zal worden verwoest. En in de dagen van druk zullen er komen, die zich aandienen als de belofte van de vaders. Maar in latere eeuwen, wanneer andermaal de druk zal worden gevoeld, en er duisternis op de aarde zal zijn; wanneer de menselijke cultuur is vastgelopen en men zijn handen opheft zonder te weten waarheen, dan zal er telkens weer een mensch zijn, die den moed heeft om te zeggen: „Ik ben de Christus“.

Dat optreden is verklaarbaar. Bij het jodendom; immers men wachtte steeds op den Messias, nadat men Gods Zoon had verworpen. Israël voelde onbewust, dat het rijp was om de kostelijkste vrucht van zijn bestaan voort te brengen. En de nood dwong tot een kreet. Een kreet, die hoorders vond. En Satan zorgt wel, dat er optaan, die zeggen: „Ik ben de Christus“.

Maar zoo zal 't gaan ook in de historie. Heel de geschiedenis is één groote gang naar het eind. Maar ons geslacht wordt voor dat eind klaar gemaakt. De ontkenning der gebeurtenissen moet volgen. Gansch het scheppel zucht, en daar is ook in de zoogenaamd onbezield schepping een roepen: „Kom Heere Jezus“. Zou dan de mensheid, zou dan onze cultuur vreemd blijven aan den drang naar het Andere, het Wonder, dat uitkomst geeft? Maar de natuurlijke mensch neemt niet aan de dingen, die des Geestes Gods zijn. Hij heeft liever de caricatuur; en Satan maakt die; de valsche Christus is er vlak naast. Hij mist maar één ding. En daarom mist hij alles: goddelijkheid. Wij kunnen een valschen Christus voortbrengen. God alleen kan Hem geven, die verlossen kan.

We doen niet mee.

We doen vast niet mee. Wij willen Christus houden. Ja, dat klinkt wel mooi.

Maar is 't waar? Zijn wij niet al te dikwijls tevreden met den uiterlijken schijn? Noemen wij valschen glans niet dikwerf werkelijkheid? We kunnen Christus wel noemen, en intusschen slaafsche vrees voor heilige schuchtheid houden; wettische eigengerechtigheid een ingetogen leven noemen; dood formalisme pracht-orthodoxie heeten; we kunnen ook afkeer van een ingetogen leven noemen een „staan in de vrijheid“; we kunnen ook de dwalingen van onzen geest noemen het licht van Gods Geest. ...

Och, wij behoeven niet mee te doen met het theosofisch geroep om den nieuwen Christus, om toch bezig te zijn een valsche beeld van het heil ons te vormen.

Wat is de zonde sterk, om zoo zelfs in Gods gemeente triumpfen te kunnen behalen! Wat is ons hart dwaalziek, dat we zoo licht mis gaan!

Mijn ziel, houd u aan het licht van Gods Woord en aan de leiding van Gods Geest. Want ze zullen komen — ze zijn er, de verleiders.

Heilige Geest bewaar ons.

Houd ons dicht bij Jezus.

Heere geef ons Uw heil.

J. W.

KERKELIJK LEVEN.

Yogha.

Amie Besant, de bekende Amerikaansche theosofe, tevens de weghereidster van den nieuwen

„wereldleeraar“, trad deze week te Amsterdam in het gehou van de „Vrije Gemeente“ op.

Niet alleen wordt door het positieve Christendom gewaarschuwd tegen de stem van deze roepende, niet in de woestijn, maar in met Oostersche symboliek versierde zalen: „Ziet hier is de Christus“.

Derh ook onder de theosofen zelf vindt zij veel tegenkanting.

Zij wilde nu, volgens een verslag in het „Hbl.“ de komst van den Wereldleeraar stellen in het licht der oude en moderne psychologie.

Voor de vreemdste theorieën beroept men zich tegenwoordig op de psychologie, iets, wat deze schoone en bescheiden wetenschap bij niet zoo weinigen langzamerhand in discredit brengt.

Iedere beschavingsvorm schept, aldus oordeelt mevr. Besant, een nieuw menscentype, en elk menscentype heeft een eigen leeraar. Zoo ontvingen Zoroaster, Lao-tse, Buddha, Orpheus, Christus het aanzijn.

Thans is er een nieuw menscentype in wording. In Amerika, zoo beweert deze Amerikaansche, is het fysisch aanwijsbaar en fotografisch vastgesteld!

En alsof dat nog niet genoeg ware, voegde zij er aan toe, dat het ook door de nieuwe experimentele psychologie wordt bevestigd.

Fysisch aanwijsbaar, fotografisch vastgesteld, experimenteel psychologisch bevestigd! Dat alles te zamen klinkt zwaarwichtig genoeg.

Toch scheen zij bevreesd te zijn, dat deze termen, hoe loodzwaar ook, niet diep genoeg in het hart van haar hoorders zouden zinken.

Als vierden gladden steen legde zij in haar slinger de Yogha.

Neen, de Yogha is „the science of the soul“, de wetenschap, waardoor de mensch de eenheid zoekt van het leven.

Nu heeft de tachtjarige dame, volgens haar eigen zeggen, reeds 37 jaar lang de Yogha beoefend en zij waagde het daarom schuchter op te merken, dat zij er daardoor wellicht verder in gevorderd is dan de meeste anderen.

Zoo kon ze dan profetes van den wereldleeraar worden.

Maar dat schept een moeilijk geval.

Zij kan niet wachten, tot ieder van haar hoorders, die meest hoorders waren, eerst een kleine 40 jaar aan Yogha heeft gedaan.

Aan den anderen kant durft zij ook niet eischen: geloof op mijn gezag, want dan zou zij een van de pilaren van den theosofischen tempel laten kraken.

Uit dit lastig parket redt zij zich door te adviseeren: denkt er over na; hoe er geen enkele reden is, waarom de „wereldleeraar“ niet zou komen, nu de gebroken menscheit hem zoo noodig heeft en dat er vele redenen zijn, waarom hij wel moet komen.

Dit beteekent een vlucht tot de autosuggestie, waarmee mevr. Besant ook overigens veel op heeft. En wanneer men zich eenmaal tot die hoogte heeft opgesuggereerd, dan is men natuurlijk rijp om haar leer te omhelzen.

Kort weergegeven bestaat die volgens het verslag in hetzelfde blad hierin: „Het lichaam van Christus na Zijn opstanding is een ander soort lichaam dan dat van een van ons. In dat lichaam bestaat Christus nog... De theorie van de komst des Wereldleeraars berust op het moderne psychologische inzicht, dat Zijn lichaam te fijn, te ijel, te zuiver is om onder ons te verschijnen, maar dat zijn geest nu beslag legt op een ander lichaam, dat door geestelijke training geheiligd is voor zijn gebruik... Reeds lang geleden heeft zij meegedeeld, dat het lichaam, waarin de wereldleeraar geest zich zou incarneren, reeds was uitgezocht. Van dat lichaam, Krishnamurti, is zij slechts de bewaakster en opvoedster geweest. Vraagt men haar, hoe zij dit alles weet, dan kan zij slechts antwoorden: Christus zelf heeft het mij gezegd. Krishnamurti is een fijn zuiver, spiritueel men-

sch-kind, opgevoed in ascese, bereid het offer van zijn lichaam te brengen, dat al te staan aan Christus.

Is mevr. Besant een bedriegster?

Er zijn er, die haar zoo beschouwen.

Wij houden het er echter voor, dat zij een slachtoffer is van autosuggestie.

Wij hebben hier te doen met een zoogenaamd religieus geloof, dat op den bedrieglijken bodem van de menselijke verbeelding rust.

Een talrijke schare laat zich daardoor misleiden. Duizende anderen — het ligt in den geest van den tijd — vinden de richting van mevr. Besant een interessant verschijnsel en zonder er aanhangers van te worden, staan zij, gelijk tegenover elk „religieus“ nieuw snuffje, er sympathiek tegenover.

Zij hooren niet, hoe in het evangelie Christus ook over hen klaagt: gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het eeuwige leven hebt.

Zij voeden zich met Yogha, dat Oostersche wijsheid heet, maar niet anders dan menselijke dwaasheid is.

Dat de kerk van Christus toch luider de profetische vraag deed doorklinken: waarom wegt gij geld uit, voor wat geen brood is en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan?

Zeker, de kerk, al is zij nog zoo trouw, kan het niet verhinderen, dat er valsche Christussen zullen optaan.

Toch vervult zij haar roeping niet, wanneer zij zich van die pseudo-Messiasen verre houdt en zich niet laat overhalen tot een ander evangelie.

Zij heeft ook tot taak te trachten de oogen der door Yogha of andere religie-surrogaten verblinden te openen en tegenover de armoede der valsche Christussen uit te stellen den onna-peurlijken rijkdom van den verhoogden Heiland.

Helaas!

Zij schiet hierin maar al te zeer te kort!

Stemming maken.

De liberale pers ruikt weer Synode-lucht.

De Gereformeerde zijde(n) duiken weer op.

Die geven maar niet een zakelijk verslag van wat er op ons kerkelijk erf geschiedt.

Maar zij houden weer hun zoo beruchte bespiegelingen.

Moelijk kan daarna een andere bedoeling worden toegeschreven dan om stemming te maken.

Zij hopen, dat ook Gereformeerden het lezen zullen en willen deze zekere ideeën suggereren, in de verwachting, dat die wel zullen doorwerken.

Zoo deed men vóór de Synode van Assen samenkwam.

Zoo doet men ook thans, nu er weer nieuwe zittingen van deze Synode in het zicht zijn.

Terwijl de toestand in onze kerken zich al meer konsolideert en het inzicht dieper wordt, dat de beslissingen van Assen een zegen voor onze kerken zijn geweest, doet de „N. R. C.“ het voorkomen, alsof men in onze kringen er al meer aan gaat twifelen „of men niet het volgen van de vorige Synode wel op den goeden weg is“.

Bewijs wordt hiervoor niet geleverd.

Valt ook niet te leveren.

Maar men wil deze gedachten gestadig indruppen.

Zoo wil men twijfelaars maken.

Onze menschen zijn echter hun profetieën van vóór Assen nog niet vergeten.

Berekende men toen zelfs niet, dat de Generale Synode zeer gedeeld zou zijn en dat Dr Geelkerken in het eind wel in het gelijk gesteld zou worden?

Nu speelt men weer hetzelfde spelletje.

Men heeft nog niet geleerd, dat de suggestieve invloeden van de liberale pers op ons kerkelijk leven nihil zijn.

Schismatiek.

Van schismatieken kant toont men zich geraakt, dat wij meermalen het woord „schismatiek“ gebruiken.